

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Sžo/10/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1010200118                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 11.06.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Zemková             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:1010200118.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: práp. S. N., I. XXX XXX. právne zastúpený JUDr. Petrom Čurillom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Hlavná 11, Prešov, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, Ministra vnútra Slovenskej republiky č.p.: SLV-144/PK-2009 zo dňa 09. decembra 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 14/2010-35 zo dňa 16. novembra 2012, jednomyseľne

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 14/2010-35 zo dňa 16. novembra 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č.p.: SLV-144/PK-2009 zo dňa 09. decembra 2009, ktorým zamietol rozklad a potvrdil personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 383 zo dňa 17. septembra 2009, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.) pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Skutočnosťou, ktorá tento dôvod zakladala bolo, že žalobca mal dňa 19.07.2009 v čase okolo 00.43 hod. spolu s ďalšími dvoma osobami bez príslušného povolenia v čase ochrany zvery uloviť jeleňa I. vekovej kategórie v poľovnom revíre Poľovníckeho združenia Marmot v Chmeľnici, v katastrálnom území obce E. v okrese N., a spôsobiť tak škodu poľovníckemu združeniu, čím sa mal dopustiť zvlášť hrubého porušenia služobnej prisahy, keďže nekonal čestne, disciplinovane a nesnažil sa chrániť cudzí majetok ale tento poškodil, čím sa mimo služby nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť

policajného zboru, alebo ohroziť dôveru v tento zbor a nedodržiaval služobnú disciplínu.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, dostatočne zistil skutkový stav veci a preto nie je dôvod na jeho zrušenie. V odôvodnení rozsudku citoval ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/, § 17 ods. 1, § 47, § 48 ods. 3 písm. a/, b/, f/, g/ a h/, § 193 ods. 2, § 237 ods. 1 a 2, § 238 ods. 1-4, § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ďalej § 1 zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov a konštatoval, že zložením sľubu sa občan stáva príslušníkom Policajného zboru, kategórie osôb ktorých konanie, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi bude pre služobné pomery posudzované cez prizmu tohto sľubu. Takýto výnimočne zodpovedný prístup policajta k rešpektovaniu predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Ďalej uviedol, že zo zadovážených dôkazov je preukázané, že žalobca dňa 19.07.2009 v čase od 00.43 hod. do 01.15 hod. za prítomnosti S. H. a S. Q., v poľovnom revíre Poľovníckeho združenia Marmot v Chmeľnici, v katastrálnom území obce E. v okrese Stará Ľubovňa, bez príslušného povolenia v čase ochrany zveri ulovil lesnú zver - jeleňa I. vekovej triedy cez stiahnuté okno vodiča troma ranami z guľovej zbrane, ktorú mal v zadnej časti vozidla, čím Poľovníckemu združeniu Marmont v Chmeľnici spôsobili škodu vo výške najmenej 500 €. Následne žalobca spolu s týmito osobami naložili uloveného jeleňa do motorového vozidla a odviezli ho do obce E. v blízkosti rodinného domu č. XX, kde ho potom spoločne odniesli k potoku. Pri vykonanej ohliadke motorového vozidla zn. NISSAN PATROL, zelenej metalízy, ev. č. K. dňa 20.07.2009 pod ČVS.ORM-300/LU-SL-2009 bolo zistené, že vo vozidle sa nachádza množstvo nábojov a prázdnych nábojníc, viac krvných stôp, rôzne listiny, mince, bankovky, služobný preukaz príslušníka Policajného zboru č. 289497, povolenie na vedenie služobných cestných vozidiel č. 035612, vodičský preukaz č. SA 711351 a taktiež zbrojný preukaz č. AA 081599, pričom všetky vydané doklady boli na meno žalobcu. Ďalej bolo zistené, že na sedadlách za sedadlami vodiča a spolujazdca sa nachádza plátenné puzdro zelenej farby, v ktorom sa nachádzala dlhá strelná zbraň značky SIMSON, druh guľobrokovnica, kaliber 8x57JR, výrobné číslo 34271 s dátumom zaevidovania 02.05.2007, ktorej držiteľom je žalobca. K zbrani bol dňa 17.12.2007 vydaný preukaz zbrane č. BA 284160 na meno žalobcu, pričom miestom úschovy zbrane je miesto trvalého pobytu žalobcu a poľovný revír.

Žalobca nevyužil svoju zákonnú možnosť podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. a do vydania napadnutého rozhodnutia nadriadenému orgánu nepredložil na podporu svojich tvrdení žiadne dôkazy, ktoré by ho mohli zbaviť prípadnej viny. Taktiež nepožiadaval o stanovenie inej lehoty tak, aby bolo dodržané ustanovenie § 237 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania namietal, že v súčasnosti neexistuje objektívny a právne relevantný dôkaz o tom, že sa mal dopustiť konania kladenému mu za vinu, či už žalovaný v žalobou napadnutom správnom rozhodnutí, resp. orgánmi činnými v trestnom konaní. Má za to, že vecné dôkazy bez ďalšieho nemožno hodnotiť ako dôkazy preukazujúce jeho vinu spájať ho s konaním tretích osôb. Doposiaľ nebol spoľahlivo zistený skutkový stav a v personálnom rozkaze špecifikované dôkazy ani sami osebe, ani jednotlivo nepostačujú pre rozhodnutie obsiahnuté v petite napadnutého rozhodnutia, ktoré je treba hodnotiť ako minimálne predčasné, ak nie v konečnom dôsledku za nezákonné.

V ďalšom žalobca poukázal na tú skutočnosť, že na Okresnom súde Stará Ľubovňa je pod sp. zn. 7T 189/2011 vedená trestná vec, v ktorej je trestne stíhaný pre prečin pytlactva spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 310 ods. 1 Trestného zákona. V nej bol vypočítaný ako obžalovaný, pričom si dovoľuje zdôrazniť tú skutočnosť, že práve tretie osoby (S. Q. a S. H.) - už svedkovia, využili svoje právo v zmysle § 130 Trestného poriadku a odmietli vypovedať. V tomto štádiu toto trestné konanie je treba hodnotiť tak, že neexistuje žiaden objektívny dôkaz o tom, aby mal naplniť skutkovú podstatu trestného činu pytlactva spáchaného formou spolupáchateľstva, resp. dopustiť sa konania či už v rozpore s trestnoprávnou úpravou, priestupkovou úpravou, resp. konania, ktorým by porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby tak, ako sa o toto opiera samotné správne rozhodnutie, neplatnosti ktorého sa domáha.

Záverom uviedol, že ak by prvostupňový súd pri rozhodovaní o preskúmanie správneho rozhodnutia nevyčkal v zmysle ustanovenia § 9 O.s.p. a § 135 O.s.p. na rozhodnutie Okresného súdu Stará Ľubovňa, v konečnom dôsledku by mohlo dôjsť k právne paradoxnej situácii, že s ním bude platne skončený služobný pomer a súd ho oslobodí spod obžaloby dôvodiac tým, že nedošlo ku konaniu, ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu trestného činu, priestupku, resp. ktoré by bolo v rozpore s citovaným ustanovením § 192 zákona č. 73/1998 Z.z., na ktoré sa rozhodnutie žalovaného odvoláva.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. K odvolacím dôvodom žalobcu uviedol, že Krajský súd v Bratislave rozhodol po riadnom zistení skutočného stavu veci a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Aj v zmysle ustáleného právneho názoru Najvyššieho súdu SR je posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti predmetom správneho uváženia a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží (napr. NS SR č. k. 1Sžo/33/2008, 3Sžo/15/2011, 3Sžo/21/2011).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bol deň vyhlásenia rozhodnutia zverejnený najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk), rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) („Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu, predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu a prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, jeho odôvodnenie považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné, a len na doplnenie dodáva.

Zákon č. 73/1998 Z.z. v ustanovení § 1 upravuje štátnu službu príslušníkov policajného zboru,..... (ďalej „štátna služba“) a právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby.

Tretia časť zákona v ustanovení § 47 až § 63 upravuje služobnú disciplínu a disciplinárnú právomoc, a

deviata časť zákona skončenie služobného pomeru v ustanoveniach § 189 až 199.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný:

- a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- f/ zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- g/ v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Služobný pomer sa končí podľa ustanovenia § 189 písm. c/ prepustením.

V preskúmvanej veci sa podstatné námietky žalobcu týkali procesného postupu žalovaného a skutočnosti, že konanie, ktoré mu je kladené za vinu bolo nesprávne právne kvalifikované ako porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania (ods. 2 citovaného zákona č. 73/1998 Z.z.).

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu správnych orgánov dospel najvyšší súd k záveru, že sú v súlade so zákonom. Všetky dôkazy zadovážené v konaní vychádzajú z výsledkov šetrenia a materiálu, ktorý je súčasťou spisu a preto odvolací súd nemal dôvod pochybovať o ich zákonom nadobudnutí. Získané poznatky a priebeh udalostí sú zdokumentované v úradnom zázname z 19.07.2009 aj v zápisniciach o výsluchu svedkov S. H. a S. Q. z 19.07.2009 a 20.07.2009, v zápisnici o ohliadke miesta činu - priestupku z 19.07.2009 a zápisnici o ohliadke motorového vozidla z 20.07.2009.

Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru je potrebné, aby bolo dostatočne preukázané, že protiprávnym konaním porušil služobnú povinnosť a služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Ak vezmeme do úvahy, že zodpovednosť policajtov je širšieho rozsahu a posudzuje sa prísnejšie, čo zodpovedá ich spoločenskému postaveniu, bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý sa dopustil protiprávneho konania.

Najvyšší súd neprihliadol na odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa postupu správneho orgánu a nedostatočne zisteného stavu veci, a rovnako neprihliadol ani na námietku vo vzťahu k prerušeniu konania z dôvodu prebiehajúceho trestného konania pre prečin pytlactva spáchaný formou spolupáchateľstva.

Treba zdôrazniť, že personálne konanie je nezávislé od trestného konania a otázka trestnoprávnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho opatrenia. Aj keby nastala situácia, že dôkazy vykonané v trestnom konaní by nepostačovali na odsúdenie žalobcu ako obvinenej osoby, neznamená to, že nebudú postačovať v konaní o jej prepustení zo služobného pomeru.

Správny orgán zo skutku, pre ktorý bol žalobca prepustený zo služobného pomeru vyselektoval jednoznačne preukázané skutočnosti a dôkazy, ktoré možno hodnotiť ako porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Zo skutku nepochybne vyplýva, že žalobca sa na mieste činu zdržiaval a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že jeho správanie naplnilo znaky porušenia služobnej prisahy. Bagatelizovanie protiprávneho konania zo strany žalobcu je neprípustné a nedôvodné.

Podľa § 192 zákona č. 73/1998 Z.z. a ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, na prepustenie stačí ohrozenie, alebo konanie z nedbanlivosti, nemusí dôjsť k vzniku akejkoľvek ujmy. Uvedené ustanovenie je kogentné, ktoré neumožňuje odchýliť sa od neho a konať spôsobom, ktorý by bol pre žalobcu miernejší a výhodnejší.

Zákon č. 73/1998 Z.z. kladie na policajtov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. V konečnom dôsledku to znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony.

Rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 241 zákona č. 73/1998 Z.z., obidva správne orgány postupovali v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili aj správny právny záver.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.